

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA COMMISSION

COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"

COM (66)230

Vol. 1966/0058

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP

COMMISSIE

COM(66) 230 def.

Brussel, 22 juni 1966

ADVIES VAN DE COMMISSIE

van 22 juni 1966

gericht tot de lid-staten met betrekking tot door Duitsland genomen
wettelijke maatregelen betreffende de kosten van levering, die
voor de berekening van de douanewaarde van bepaalde goederen,
welke via een andere lid-staat worden ingevoerd, buiten
beschouwing moeten worden gelaten.

COM(66) 230 def.

ADVIES VAN DE COMMISSIE

van 22 juni 1966

gericht tot de Lid-staten met betrekking tot door Duitsland genomen wettelijke maatregelen betreffende de kosten van levering, die voor de berekening van de douanewaarde van bepaalde goederen, welke via een andere Lid-staat worden ingevoerd, buiten beschouwing moeten worden gelaten.

Op 19 september 1965 is in Duitsland een zesde wijziging van de douanewet (Zollgesetz) in werking getreden, die met name betrekking heeft op de kosten van levering die bij de berekening van de douanewaarde van bepaalde goederen, welke via een Lid-staat worden ingevoerd, buiten beschouwing moeten worden gelaten.

Het eerste lid van artikel I van de wet heeft ten doel de regeling, op grond waarvan de kosten van levering tot aan de Duitse grens voor bepaalde ingevoerde goederen in de douanewaarde moesten worden begrepen, te wijzigen. De nieuwe regeling is van toepassing op goederen waarvoor Duitsland bij invoer geen enkel intern douanerecht meer heft of waarvoor, in het kader van de intracommunautaire handel, op grond van de bij toepassing van bepaalde vrijwaringsmaatregelen genomen beslissingen, een compenserend recht (Angleichungszoll) wordt geheven. Volgens de nieuwe wettelijke bepaling worden bij de berekening van de douanewaarde van deze goederen de kosten van transito vervoer door een andere Lid-staat buiten beschouwing gelaten.

.../...

Uit de aan de tekst van een nieuwe wet gehechte memorie van toelichting blijkt dat Duitsland door dit initiatief verstoringen in de concurrentieverhoudingen denkt te voorkomen, die kunnen voortvloeien uit het feit dat van de betreffende goederen, indien deze in derde landen worden ingevoerd en aan een buitenrecht onderhevig zijn, verschillende douanerechten zouden worden geheven naarmate zij aan de buitengrens van de Gemeenschap worden ingeklaard dan wel in Duitsland na doorvoer door een andere Lid-staat.

De vraag is gerozen of deze regeling verenigbaar is met het Verdrag van Rome.

Dienaangaande brengt de Commissie het volgende advies uit :

De definitie van Brussel betreffende de douanewaarde, die aan de Overeenkomst van 1950 is gehecht, bepaalt dat in deze waarde de kosten van levering tot aan "de haven of plaats van invoer op het grondgebied van het invoerende land" moeten worden begrepen. Volgens de huidige douanewetgevingen van de Lid-staten ligt de haven of plaats van invoer gewoonlijk aan de nationale grens, met uitzondering van de gevallen waarop de nieuwe Duitse regeling van toepassing is. De desbetreffende nationale bepalingen zullen echter uiteraard ten gevolge van de totstandkoming van de douane-unie worden vervangen door een communautaire regeling, waarin rekening zal moeten worden gehouden met het feit, dat de interne douanegrenzen zullen worden opgeheven, zodat ten opzichte van de derde landen slechts één enkele douanegrens zal blijven bestaan. De haven of plaats van invoer in de Europese Economische Gemeenschap zal dan aan deze buitengrens zijn gelegen. Daaruit volgt dat de douanewaarde van de goederen die in de Gemeenschap worden ingevoerd slechts de kosten van levering tot aan die haven of plaats van invoer moet omvatten.

Volgens de algemene strekking van het Verdrag is versnelling van het tempo, waarin aan de verplichtingen die aan de Lid-staten zijn opgelegd moet worden voldaan, uitdrukkelijk toegestaan en wordt deze versnelling zelfs aangemoedigd. Zo bepalen de artikelen 15 en 24 van het Verdrag speciaal ten aanzien van de douanerechten, dat de Lid-staten op het gebied

.../...

van de in de artikelen 14 en 23 van het Verdrag behandelde materie in een sneller tempo aan hun verplichtingen kunnen voldoen. In artikel 24 van het Verdrag is met name bepaald dat het de lid-staten vrij staat om hun douanerechten in een sneller tempo te wijzigen dan in artikel 23 is voorgeschreven, ten einde deze aan het gemeenschappelijk douanetarief aan te passen. Daar de douanowaarde een van de intrinsieke factoren van de heffing van deze rechten is, zal toepassing van hetzelfde beginsel op dit gebied slechts kunnen bijdragen tot de geleidelijke totstandkoming van het gemeenschappelijk douanetarief. De lid-staten hebben derhalve het recht vooruit te lopen op de toestand die zal ontstaan wanneer de douane-unie tot stand is gekomen, mits zij zich gedurende de overgangsperiode houden aan de in het Verdrag vastgelegde verplichtingen. Evenals dit voor de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief het geval is moeten zij aan de Commissie en de andere lid-staten mededeling doen van de maatregelen die zij op dit gebied mochten treffen.

Anderzijds kunnen de importeurs van een lid-staat, krachtens de bepalingen van het Verdrag betreffende het vrije verkeer van goederen, en met name de artikelen 9 en 10, een soortgelijk resultaat bereiken voor de uit derde landen herkomstige goederen die in een lid-staat niet meer aan een binnenrecht, doch uitsluitend aan een buitenrecht onderworpen zijn. Het staat de importeurs namelijk vrij te vermijden dat de vervoerkosten van de betreffende goederen over het doorvoertraject in een andere lid-staat in de douanowaarde worden opgenomen door de inklaring aan de buitengrens van de Gemeenschap te doen plaatsvinden en de verschuldigde rechten daar te voldoen. Daardoor bevinden deze goederen zich krachtens lid 1 van artikel 10 van het Verdrag in het vrije verkeer van de lid-staat waar de invoerformaliteiten zijn vervuld en de verschuldigde douanerechten en heffingen van gelijke werking waarvoor geen algehele of gedeeltelijke teruggave is verleend, zijn voldaan. Deze goederen kunnen dan vrij naar hun uiteindelijke bestemming in welke lid-staat dan ook worden vervoerd. De verlaging van de grondslag van de douanerechten die hieruit voortvloeit is een direct gevolg van het totstandkomen van de douane-unie.

Wat deze laatste betreft kan worden geconstateerd dat, afgezien van de verschillen, die ten aanzien van de door de lid-staten ten opzichte van derde landen geheven douanerechten nog kunnen bestaan, het effect van een dergelijke douane-unie voor bepaalde lid-staten en voor een aantal goederen ten gevolge van de afschaffing van de daarop betrekking hebbende douanerechten reeds is bereikt.

.../...

Deze overwegingen leiden tot de conclusie dat het Verdrag de Lid-staten niet verbiedt hun desbetreffende nationale voorschriften zodanig te wijzigen dat daardoor de geleidelijke totstandkoming van de douane-unie wordt bevorderd. In het belang van de versnelde totstandkoming van de douane-unie op dit gebied zou de Commissie er dan ook geen bezwaar tegen hebben indien soortgelijke maatregelen als die, welke thans reeds enige tijd door Duitsland worden toegepast, ook door de andere Lid-staten zouden worden overwogen.

Brussel, 22 juni 1966

Voor de Commissie

De Voorzitter,

(w.g.) Walter Hallstein

VERTALING

Uittreksel uit de zesde wetswijziging op de Duitse douanewet (Zollgesetz)

1. In artikel 32 (van de douanewet) worden

a) na lid 4 de volgende nieuwe leden 5 en 6 toegevoegd :

"(5) Indien goederen, die bij invoer uit een lid-staat van de Europese Atoomgemeenschap, de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal of de Europese Economische Gemeenschap, niet aan een binnenrecht of slechts aan een compenserende heffing (+) zijn onderworpen, uit derde landen via een lid-staat van deze Gemeenschappen worden ingevoerd, worden bij de heffing van het buitenrecht, in afwijking van artikel 29, lid 2, sub 2, de kosten, die betrekking hebben op de levering van de goederen op het grondgebied van de Gemeenschappen, voor de douanewaarde buiten beschouwing gelaten; indien deze goederen na invoer op het grondgebied van de Gemeenschappen opnieuw door een derde land worden vervoerd, geldt deze regeling eveneens voor de leveringskosten door dit land. De eerste zin geldt niet in geval van verzending per post.

(6) Indien bij het vervoer van goederen met hetzelfde vervoermiddel zowel vracht ontstaat, die in de douanewaarde moet worden begrepen als vracht, die voor de douanewaarde buitenbeschouwing moet blijven, dan moet deze vracht naar verhouding van de respectieve afstanden worden verdeeld. Deze regel geldt niet indien aan het douanekantoor wordt aangetoond welke vracht krachtens een algemeen bindend tarief voor het vervoer van de goederen over het traject, waarover de vervoerkosten in de douanewaarde moeten worden begrepen, zou zijn ontstaan".

(+) "Compenserende heffing" die wordt geheven krachtens besluiten uit hoofde van de artikelen 46 tweede alinea, artikel 115 eerste en tweede alinea, artikel 226 lid 2 en artikel 235 van het Verdrag van Rome (zie artikel 21 no. 4 van het "Zollgesetz").